

בש"פ 6702/16 - מדינת ישראל נגד עאמר אבו רמילה, מוחמד אלמהדי בשיתי

בבית המשפט העליון

בש"פ 6702/16

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נגד

1. עאמר אבו רמילה
2. מוחמד אלמהדי בשיתי

המשיבים:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ג' באלול תשע"ו (6.9.16)

בשם המבקשת: עו"ד יורם הירשברג

בשם המשיב 1: עו"ד שלמה קלימאן

בשם המשיב 2: עו"ד אברהם עימד

החלטה

לאחר ששמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים בדיון שנערך לפני ולאחר ששבתי ועיינתי בהחלטות קודמות של שופטי
עמוד 1

בית משפט זה, החלטתי - לא בלי התלבטות - כי יש להעתר לבקשה ולהורות על הארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים נוספים, החל מיום 14.9.2016 או עד למתן פסק דין בעניינם בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד.

עובדות הפרשה המתוארת בכתב האישום פורטו בתמצית בהחלטתו מיום 22.6.2016 של השופט ס' ג'ובראן בבש"פ 4524/16 ו-4525/16, ועל כן אני רואה מקום לשוב ולפרט. די אם יצוין שמדובר בתוכנית עבריינית רחבת היקף שנמשכה כארבע שנים לביצוע עבירות כלכליות, שבליבה הפקת חשבוניות מס פיקטיביות באמצעות חברות קש ומכירתן לגורמים שונים בתמורה לתשלום עמלה. התוכנית העבריינית הנוטענת מעידה על ארגון שיטתי ומתוחכם ועל חלוקת תפקידים ברורה בין הנאשמים. התוכנית, כך נטען, איפשרה הלבנת הון בסכום של לפחות 140 מיליון ש"ח והרווחים הפסולים שהצמיחה התוכנית הנ"ל לנאשמים מסתכמים במעל 30 מיליון ש"ח. לצד זאת מפרט כתב האישום עבירות מס בהיקפים של מאות מיליוני ש"ח.

אכן, לא ניתן לחלוק על כך שההליכים בעניינם של המשיבים מתארכים, ועד כה נערכו 14 ישיבות הוכחות שבמהלכן נשמעו רק 14 עדים. ברי, כי בתקופת הארכת מעצרו הנוכחית של המשיבים לא יסתיים ההליך המשפטי בעניינם, הגם שנקבעו לתקופה זו שמונה ישיבות הוכחות נוספות.

ואולם; השתכנעתי כי על אף האמור לעיל יש הצדקה להארכת המעצר ב-90 ימים נוספים, משני הטעמים שפורטו בכתב הבקשה שאותו הגישה המבקשת. בקצירת העומד אמנה טעמים אלו: הראשון, החשש שאי הארכת המעצר תביא לשיבוש הליכי משפט, להשפעה על עדים ולהתחמקות מאימת הדין; והשני, קיומו של יסוד סביר לחשש שאי הארכת המעצר עלולה לסכן את בטחון הציבור, לרבות רכוש, כאמור בהוראת סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

תומכים בהחלטתי תחכומה של המסכת העבריינית הנוטענת, היקפה ומשך הזמן בו פעלה והעובדה שהעבירות שבהן מואשמים המשיבים הינן כאלה שביצוען אינו מורכב לכאורה אך, מנגד, גילויין קשה. בנוסף, אין ערובה שיכולה להבטיח שעבירות מסוג זה לא תימשכנה היה והמשיבים ישוחררו לחלופת מעצר ואף אם ייקבעו תנאי שחרור הדוקים.

נסיבותיהם האישיות של המשיבים וטענות באי כוחם - שנטענו בצורה הולמת ומקצועית - לא מטות את הכף לטובת דחיית הבקשה.

יש לקוות שהערכאה הדיונית תשקול בחיוב קביעת מועדי הוכחות נוספים במהלך תקופת ההארכה הנוכחית, ושההליך המשפטי בעניינם של המשיבים יתקדם מכאן ואילך בקצב משביע רצון.

הבקשה מתקבלת איפוא כאמור ברישא להחלטתי.

ניתנה היום, ג' באלול התשע"ו (6.9.2016).

ש ו פ ט

עמוד 2